

Jeremia 1

Septuaginta (LXX)

- 1** τὸ ρῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ ιερεμιὰν τὸν τοῦ χελκιου ἐκ τῶν ιερέων δς κατώκει ἐν αναθωθ ἐν γῇ βενιαμιν
- 2** δς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις ιωσια υἱοῦ αμως βασιλέως ιουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
- 3** καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ιωακιμ υἱοῦ ιωσια βασιλέως ιουδα ἥως ἐνδεκάτου ἔτους σεδεκια υἱοῦ ιωσια βασιλέως ιουδα ἥως τῆς αἰχμαλωσίας ιερουσαλημ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ
- 4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
- 5** πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κουλίᾳ ἐπίσταμαι σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε
- 6** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἵδού οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι
- 7** καὶ εἶπεν κύριος πρός με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις
- 8** μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι σε λέγει κύριος
- 9** καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χειρα αὐτοῦ πρός με καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἵδού δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου
- 10** ἵδού κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν
- 11** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων τί σὺ ὄρᾶς ιερεμια καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυνην
- 12** καὶ εἶπεν κύριος πρός με καλῶς ἐώρακας διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς
- 13** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὄρᾶς καὶ εἶπα λέβητα ὑποκαιόμενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ
- 14** καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
- 15** διότι ἵδού ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἤξουσιν καὶ θήσουσιν ἔκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις ιουδα
- 16** καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν

17 καὶ σὺ περίζωσαι τὴν ὁσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος

18 Ιδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυρὰν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν ὄχυρὸν ἄπασιν τοῖς βασιλεῦσιν ιουδαὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς

19 καὶ πολεμήσουσίν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἔξαιρεῖσθαί σε εἶπεν κύριος